

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ**

**ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΟΛΓΑ ΤΡΕΜΗ, ΝΙΚΟ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΕΘΝΟΣ»**

**ΑΘΗΝΑ
18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1996**

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει διαφορά με την Νέα Δημοκρατία στην κοινωνική πολιτική;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι νεοφιλελεύθεροι αποκαλούν την κοινωνική πολιτική “μη παραγωγικές δαπάνες”. Λένε ότι το Κράτος Πρόνοιας πρέπει να μειωθεί για να “κάνει τόπο” στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Ο κ. Μάνος αναφέρει την μείωση του Κράτους απο 40% σε 30% του ΑΕΠ, ενώ η παραδοσιακή δεξιά βλέπει τις κοινωνικές δαπάνες σαν παροχές, γιά αλίευση ψήφων. Ο κ. Έβερτ κάνει και τα δύο, αφού για να βρει λεφτά για τις παροχές δήλωσε ότι θα μειώσει τις κρατικές δαπάνες. Περίεργη λογική, αλλά ευτυχώς δεν θα χρειαστεί να δοκιμαστεί στην πράξη.

Η κοινωνική αναληψία του 1990-93 δεν ήταν συμπτωματική. Ήταν αποτέλεσμα των κεντρικών επιλογών της παράταξης της ΝΔ. Το μοντέλο που προωθούν οι συντηρητικοί θέλει πρώτη την οικονομία, με την κοινωνία δεύτερη. Όμως, η κυβέρνηση της ΝΔ απέτυχε παταγωδώς και στα οικονομικά. Ο λόγος είναι απλός. Στην Ελλάδα όπως και σε άλλες χώρες, η οικονομική πολιτική έχει αποτέλεσμα μόνο αν βάζει την κοινωνική ευαισθησία σε ίση μοίρα με την οικονομική αποτελεσματικότητα. Αν ξεχάσεις την κοινωνική διάσταση, τελικά αποτυγχάνεις και στα οικονομικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς εννοεί το ΠΑΣΟΚ το κοινωνικό κράτος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Την τελευταία τριετία αποδείξαμε για μια ακόμη φορά ότι η ανάπτυξη με κοινωνικό πρόσωπο πετυχαίνει περισσότερο. Και το Εθνικό Προϊόν αυξήθηκε πιο γρήγορα, και περισσότερες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν, και υπήρξαν αυξήσεις στα πραγματικά εισοδήματα και τους μισθούς. Όλα αυτά επιτεύχθηκαν σε ένα ήπιο εργασιακό κλίμα, χωρίς αναστατώσεις, όπως έγινε με τις μεγάλες απεργίες του 1990 ή του 1993. Το νοικοκύρεμα της οικονομίας επιτεύχθηκε με μεθοδικότητα και χωρίς αναταράξεις.

Όλα αυτά για ένα σοσιαλιστή είναι αυτονόητα και δεν προκαλούν καμμία έκπληξη. Αν, όμως, με ρωτάτε αν το σύστημα κοινωνικής προστασίας που έχουμε αρκεί για τις ανάγκες κοινωνικής πολιτικής που έρχονται, τότε η απάντησή μου είναι ανεπιφύλακτα όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δηλώσατε ότι η ανάγκη οικοδόμησης ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους ήταν μία απο τις τέσσερις προκλήσεις στις οποίες πρέπει να υπάρξει έγκαιρη απάντηση. Ποιά είναι η κοινωνική πρόκληση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η συνοχή της Ελληνικής κοινωνίας σήμερα απειλείται. Η οικοδόμηση του κοινωνικού κράτους, είναι όσο επείγουσα όσο η οικονομική προσαρμογή στην Ευρώπη. Ηδη υπάρχουν ανησυχητικά φαινόμενα:

- Η απειλή στους παραδοσιακούς θεσμούς κοινωνικής στήριξης, όπως η οικογένεια και η τοπική κοινωνία. Όσα δυσκολεύεται να κάνει η τοπική κοινωνία, θα έπρεπε να προσπαθεί να αναπληρώσει το κράτος πρόνοιας.
- Οι νέες ταξικές ανισότητες. Το ταξικό χάσμα δεν τελειώνει στις οικονομικές ανισότητες. Σιγά σιγά εδραιώνεται και με διαφορές στην ποιότητα ζωής, τον πολιτισμό, την κουλτούρα.
- Η μακροχρόνια ανεργία απειλεί τον κοινωνικό ιστό, ιδιαίτερα σε περιοχές αποβιομηχάνισης όπως το Λαύριο ή η Εύβοια.
- Η ποιότητα της ζωής στο εσωτερικό των πόλεων μοιάζει να απειλείται απο μαρασμό, απο την πολεοδομική και οικιστική ασφυξία αλλά και απο κοινωνικές εντάσεις.

Πρέπει να εφαρμόσουμε μία πολυδιάστατη και σύγχρονη κοινωνική πολιτική πριν να είναι αργά για όλη την κοινωνία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο κ. Έβερτ δίνει 10,000 δρχ. στους συνταξιούχους του ΟΓΑ, εσείς 4,000. Γιατί να σας προτιμήσουν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα σας διορθώσω. Εμείς δεν υποσχεθήκαμε να δώσουμε αυξήσεις στους συνταξιούχους αγρότες για να μας ψηφίσουν. Εμείς, κάνουμε

δύο τομείς στην αγροτική ασφάλιση. Βάζουμε σε λειτουργία δύο μηχανισμούς για να μην μπορεί ο κ. Έμπερτ, ο οποίος κ. Έμπερτ, να προσπαθεί να εξαγοράζει τις ψήφους του συνταξιούχου αγρότη κάθε φορά που γίνονται εκλογές.

Ο πρώτος μηχανισμός είναι η ΑΤΑ στην σύνταξη του ΟΓΑ. Να μην προσπαθεί κάποιος να δώσει πίσω αυτά που παίρνει ο πληθωρισμός, και να τολμά να το αποκαλεί αυτό «αύξηση». Με την ΑΤΑ θα διατηρείται η αγοραστική αξία της σύνταξης στο ύψος που είχε όταν την αυξήσαμε εμείς σε 25,000 δρχ τον Σεπτέμβριο του 1995. Η πρώτη ΑΤΑ, την οποία και προαναγγείλαμε είναι 4 χιλιάδες δρχ τον Γενάρη του 1997. Μετά, όσο είναι ο πληθωρισμός τόση θα είναι και η αύξηση. Δεν θα μπορεί κανείς πια να κοροϊδεύει τον συνταξιούχο παγώνοντας την σύνταξη για χρόνια, όπως έκανε η ΝΔ απο το 1991 ως το 1993, και να την αυξάνει μόνο όταν πλησιάζουν οι εκλογές.

Οι αυξήσεις που θα δίδονται στις συντάξεις του ΟΓΑ, πέραν της ΑΤΑ που θα την παίρνουν οι αγρότες αυτόματα, θα είναι ουσιαστικές. Έχω δηλώσει ότι στόχος του ΠΑΣΟΚ είναι η αναβάθμιση της βασικής σύνταξης σε πραγματικούς όρους, και όχι απλώς η διατήρηση της αγοραστικής της αξίας. Ομως, είναι ο δεύτερος μηχανισμός που δίνει και την οριστική και μακροπρόθεσμη λύση στο ασφαλιστικό πρόβλημα των αγροτών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εννοείτε την μετατροπή του ΟΓΑ σε Ταμείο Κύριας Ασφάλισης; Τι ακριβώς θα σημάνει αυτό για τον αγρότη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι συντάξεις του ΟΓΑ είναι πολύ χαμηλότερες απο τις συντάξεις που δίνουν το ΙΚΑ, το ΤΕΒΕ, το ΤΣΑ. Αλλά και άλλα δικαιώματα που έχουν οι υπόλοιποι ασφαλισμένοι λείπουν στον αγρότη. Δεν υπάρχει σύνταξη χηρείας. Αν ο αγρότης αλλάξει δουλειά, τα χρόνια στον ΟΓΑ δεν μετράνε για σύνταξη και είναι σαν να μην υπάρχουν. Για όλα αυτά πρέπει, επι τέλους, ο ΟΓΑ να γίνει Ταμείο. Η σύνταξη να είναι δικαίωμα του αγρότη, δικά του λεφτά. Να ξέρει ο αγρότης, τι σύνταξη θα πάρει όταν φτάσει σε ηλικία

συνταξιοδότησης. Να μην εξαρτάται η σύνταξη από αποφάσεις σε κομματικά γραφεία ανάλογα με τις εκλογικές σκοπιμότητες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μα αυτό δεν σημαίνει ότι θα πληρώνουν οι αγρότες εισφορές;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο αγρότης ήδη πληρώνει εισφορές για την πρόσθετη ασφάλιση. Το νέο σύστημα θα είναι μετεξέλιξη της πρόσθετης. Με μια σημαντική διαφορά, όμως: φροντίζουμε έτσι να τον συμφέρει να ασφαρίζεται, αν θέλει, σε υψηλότερη κλάση. Για κάθε δραχμή που θα δίνει ο αγρότης θα βάζει και το κράτος. Όσο ψηλότερη η κλάση εισφορά που επιλέγει ο ασφαλισμένος, τόσο περισσότερα και τα χρήματα που θα βάζει το Κράτος για λογαριασμό του. Αυτό σημαίνει "Ταμείο Κοινωνικής Ασφάλισης", σημαίνει οργανωμένη συλλογική αποταμίευση.

Είναι η απόδοση της κοινωνικής αποταμίευσης που θα δώσει την δυνατότητα να πληρωθούν, σε λίγα χρόνια και στους σημερινούς πενήντάρηδες αγρότες, συντάξεις ύψους από 60-110 χιλ. δρχ.

Οι λεπτομέρειες είναι στο σχέδιο νόμου που επεξεργάζεται το Υπουργείο Εργασίας. Η άποψή μου είναι ότι ο νόμος δίδει μια μακροχρόνια και βιώσιμη απάντηση σε καίρια κοινωνικά προβλήματα του αγρότη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όμως το ταμείο δεν είναι το μόνο κοινωνικό μέτρο για τον αγρότη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτό που προτείνουμε είναι ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα ανάπτυξης της υπαίθρου. Να μπορεί να παραμένει ο αγρότης στην ύπαιθρο, να επενδύει, να καλλιεργεί νέες ανταγωνιστικές καλλιέργειες, να αυξάνεται το εισόδημά του. Στο πρόγραμμα αυτό σημαντική θέση έχει και η ποιότητα ζωής. Στο σημείο αυτό δίνουμε έμφαση στις υπηρεσίες υγείας στην ύπαιθρο.

Προχωρούμε σε σημαντική αναβάθμιση της ιατρικής πρόνοιας και φροντίδας στον αγροτικό χώρο. Στόχος μας είναι η υψηλού επιπέδου υγειονομική προστασία. Επίσης ο σχολικός γιατρός και ο οικογενειακός γιατρός που είναι σημαντικές πρωτοβουλίες στην πολιτική υγείας, θα εφαρμοστούν πρώτα σε αγροτικές περιοχές, όπου υπάρχει και η μεγαλύτερη ανάγκη. Τέλος, οι αγρότες θα δικαιούνται την ίδια κάλυψη για οδοντιατρικές εργασίες, που δικαιούνται και οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η ανεργία είναι αναπόφευκτη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ΝΔ βρίσκεται σε έντονη αμηχανία για το θέμα της απασχόλησης. Οι μνήμες είναι νωπές, όσον αφορά την υπόσχεση της ΝΔ για 100,000 νέες θέσεις εργασίας που έγιναν 120,000 νέες θέσεις ανεργίας. Για να μεταθέσει τις ευθύνες ο κ. Έβερτ χαρακτηρίζει την ανεργία περίπου σαν φυσική καταστροφή, για την οποία κανείς δεν ευθύνεται.

Ομως δεν είναι έτσι. Η ανεργία δεν είναι φυσικό φαινόμενο. Όπως η ΝΔ εφάρμοσε πολιτικές που την αύξησαν δραματικά το 1990-1993, έτσι υπάρχουν και πολιτικές που την συγκρατούν και την μειώνουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η ανάπτυξη δεν αρκεί από μόνη της, όπως λέει η ΝΔ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι, η ανάπτυξη δεν αρκεί. Με την αύξηση της ανάπτυξης στο 2,6% το 1993-1996 δημιουργήθηκαν 150.000 νέες θέσεις εργασίας. Οι θέσεις αυτές συγκράτησαν την αύξηση της ανεργίας. Πέραν από αυτό όμως, απαιτείται μια Ενεργητική Πολιτική Απασχόλησης. Η πολιτική που ακολουθούμε απέναντι στην ανεργία είναι μια ακόμη θεμελιακή ιδεολογική διαφορά που μας χωρίζει από την ΝΔ.

Εφαρμόζουμε συγκεκριμένα μέτρα για να καταρτίζεται ο άνεργος, να μαθαίνει πως να βρίσκει την κατάλληλη δουλειά, να υποβοηθείται, να υποστηρίζεται. Εξίσου σημαντική είναι η φροντίδα για τους ίδιους τους άνεργους: Αυξήσαμε τα επιδόματα ανεργίας, που είχε τελείως παραμελήσει η ΝΔ, κατά 50%, ενώ η

αύξηση που προβλέπεται το 1997 θα τα φθάσει στο 70% των αποδοχών του ανειδίκευτου εργάτη.

Η πολιτική απασχόλησης δεν περιορίζεται στην πρόληψη της ανεργίας. Δεν είναι μόνο η δυνατότητα δουλειάς, αλλά και το πόσο καλή είναι η δουλειά. Δεν είναι μόνο ο ρυθμός ανάπτυξης είναι και η ποιότητά της. Απορρίπτουμε την πολιτική χαμηλού κόστους εργασίας. Είναι αναποτελεσματική και με οικονομικούς και κοινωνικούς όρους. Ο δρόμος για τον έλληνα εργαζόμενο είναι αυτός της υψηλής εξειδίκευσης, που συνδυάζει υψηλή παραγωγικότητα και υψηλές αμοιβές. Εκεί είναι προσανατολισμένη η πολιτική κατάρτισης, η πολιτική επενδύσεων, τα μέτρα βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μια μεγάλη ευαίσθητη κατηγορία είναι οι νέοι άνεργοι. Τι κάνετε γι' αυτούς;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Νομοθετήσαμε και εφαρμόζουμε ένα σύνολο Ενεργητικών Πολιτικών Απασχόλησης, στο επίκεντρο των οποίων βρίσκονται οι νέοι. Συγκεκριμένα:

- Αυξάνουμε τα κίνητρα πρόσληψης νέων με μείωση των ασφαλιστικών εισφορών της επιχείρησης.
- Επιδοτούμε τον συνδυασμό κατάρτισης και εν συνεχεία πρόσληψης των νέων ανέργων.
- Προωθούμε πολλά προγράμματα πρακτικής εξάσκησης και σταδιοδρομίας πτυχιούχων, έτσι ώστε να αποκτούν την κατάλληλη εμπειρία και εξειδίκευση για το επάγγελμα που θα ακολουθήσουν.
- Διεξάγονται ειδικά προγράμματα κατάρτισης για νέους και γυναίκες σε νέα επαγγέλματα και τεχνολογίες. Μόνο έτσι θα προικίσουμε τους νέους με όλα τα εφόδια που χρειάζονται για να μπουν στα νέα επαγγέλματα που δημιουργούνται.

Οικοδομούμε μία κοινωνία που προάγει τον άνθρωπο, τον προικίζει με γνώσεις, του ανοίγει ευκαιρίες. Αν εγκαταλείψουμε τους νέους είναι σαν να παραιτούμαστε από το μέλλον.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ένα από τα σημεία που αναφέρατε για τον κοινωνικό τομέα είναι η ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του ασφαλιστικού προβλήματος. Είπατε συγκεκριμένα ότι “το 1997 θα είναι έτος κοινωνικού διαλόγου και αποφάσεων”. Τι θα πρέπει, να περιμένουμε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ΝΔ μεταξύ 1990 και 1993 ψήφισε τρεις ασφαλιστικούς νόμους, σε ένα περιβάλλον στο οποίο εξεβίαζε συνεχώς ότι δεν υπήρχαν λεφτά να πληρωθούν οι συντάξεις του επόμενου μήνα. Ούτε διάλογος υπήρξε, ούτε συναίνεση. Με εκβιασμούς και ερασιτεχνισμούς δεν μπορείς να λύσεις τα κοινωνικά προβλήματα.

Η δημοσιονομική κατάσταση τώρα είναι πολύ καλύτερη. Το νοικοκύρεμα των ταμείων έχει προχωρήσει και η πληρωμή των συντάξεων γίνεται κανονικά και με σιγουριά. Οι συντάξεις έχουν αυξηθεί σε πραγματικούς όρους. Το ασφαλιστικό σύστημα συνολικά, μετά τις αναστατώσεις του 1990-1993, πέρασε τρία χρόνια και σταθερότητας.

Το περιβάλλον αυτό προσφέρεται για να γίνει ο διάλογος που δεν έγινε το 1990. Μακριά από εκβιαστικά διλήμματα και σε μακροχρόνια βάση. Να δούμε το ασφαλιστικό όχι μόνο σαν οικονομικό πρόβλημα ταμειακής επάρκειας, αλλά και σαν θέμα δικαιοσύνης και προστασίας των ηλικιωμένων. Να δούμε τα ταμεία, σαν πηγή ασφάλειας στα γηρατειά, τα δικά μας και των παιδιών μας. Και έτσι να πάρουμε αποφάσεις, νηφάλια και χωρίς αιφνιδιασμούς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Την άνοιξη του 1996 είχαμε κινητοποιήσεις των χαμηλοσυνταξιούχων, που ζητούσαν την αύξηση των συντάξεων τους. Η απάντηση της κυβέρνησης ήταν τελικά το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης στους Συνταξιούχους (ΕΚΑΣ). Τι είναι αυτό το σύστημα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η περίοδος 1990-1993 ήταν ιδιαίτερα δύσκολη για τους χαμηλοσυνταξιούχους. Κάθε χρόνο από το 1989 ως το 1993 οι συντάξεις έχαναν σε σχέση με τον (υψηλό) πληθωρισμό. Οι μειώσεις των συντάξεων ήταν ακόμη δυσμενέστερες για μερικές κατηγορίες συνταξιούχων. Για παράδειγμα στο ΙΚΑ, η κατώτατη σύνταξη μειώθηκε σε πραγματικούς όρους κατά 25% την τριετία της ΝΔ..

Ενώ όλοι οι συνταξιούχοι είχαν πρόβλημα, το πρόβλημα για τους ηλικιωμένους χαμηλοσυνταξιούχους με μόνη την σύνταξή τους ήταν εκρηκτικό. Το πρόβλημα των ανθρώπων αυτών δεν μπορούσε να περιμένει την γενική αύξηση όλων των συντάξεων. Χρειάζοταν μια λύση που να ξεχωρίζει αυτούς που είχαν το μεγαλύτερο πρόβλημα και να τους δίνει αμέσως ουσιαστικές και σημαντικές αυξήσεις.

Ετσι επιπλέον των γενικών αυξήσεων στις συντάξεις, που ήταν πάνω από τον πληθωρισμό, δόθηκε επικεντρωμένη αύξηση 11,400 δρχ τον μήνα στους χαμηλοσυνταξιούχους, όλων των ταμείων που ζουν με εισοδήματα κάτω από 100,000 δρχ τον μήνα. Η αύξηση αυτή είναι το γνωστό πλέον και μόνιμο Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης στους Συνταξιούχους, το ΕΚΑΣ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσοι θα πάρουν αυτό το επίδομα; Υπήρχε μια κριτική ότι το σύστημα είναι πολύπλοκο και το ΙΚΑ θα έκανε ως και 8 μήνες να βρεί τους δικαιούχους. Θεωρείτε ότι αντιμετωπίζονται έτσι τα προβλήματα των χαμηλοσυνταξιούχων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μέχρι στιγμής έχουν πληρωθεί 170 χιλιάδες δικαιούχοι, περίπου το 50% των συνολικών δικαιούχων. Η εφαρμογή ήταν άμεση.

Το ΕΚΑΣ είναι μόνιμο σύστημα και αντιπροσωπεύει κάτι τελείως νέο στην κοινωνική πολιτική. Ως τώρα τα ταμεία ασφάλισης δεν ήξεραν ποιοί συνταξιούχοι είχαν μόνο μια σύνταξη. Με το ΕΚΑΣ θα ξέρουμε, για πρώτη φορά, πόσοι και ποιοί είναι αυτοί οι συνταξιούχοι με τις μεγαλύτερες ανάγκες. Έτσι θα μπορέσουμε να τους ενισχύουμε και με άλλα μέσα υποστήριξης στο μέλλον.

Η αύξηση κατά 11.400 δρχ τον μήνα πέραν του πληθωρισμού αντιπροσωπεύει μια σημαντική βοήθεια. Αυτή η αύξηση δεν λύνει όλα τα προβλήματα, είναι όμως μια σημαντική ενίσχυση για χιλιάδες συνταξιούχους. Θα συνεχίσουμε και με άλλους τρόπους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όπως το σύστημα Κοινωνικής Φροντίδας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ακριβώς. Το σύστημα κοινωνικής φροντίδας είναι μια σειρά μέτρων που είναι προσανατολισμένα στις πραγματικές ανάγκες των ηλικιωμένων, όπως η νοσηλευτική αρωγή κατ' οίκον, η βοήθεια, η φυσιοθεραπεία. Πιστεύω ότι τα ταμεία ασφάλισης δεν είναι μόνο οικονομικοί οργανισμοί. Πρέπει να δείχνουν έμπρακτα φροντίδα για τους συνταξιούχους τους. Το δημογραφικό δεν πρέπει να το βλέπουμε ως ταμειακό πρόβλημα, αλλά κυρίως ως κοινωνική πρόκληση: Πώς θα εξασφαλίσουμε, ως κοινωνία, υψηλή ποιότητα ζωής και αξιοπρέπεια για τους όλο και περισσότερους ηλικιωμένους συμπολίτες μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Βασικός άξονας της πολιτικής των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ στον τομέα της υγείας ήταν το ΕΣΥ. Ποιές είναι οι δικές σας προθέσεις για το σύστημα υγείας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι κεντρικοί στόχοι στην υγεία είναι δύο: η βελτίωση της υγείας του πληθυσμού και η αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας έτσι ώστε να παρέχουν αίσθημα ασφάλειας στον πολίτη. Η μεγαλύτερη πρόοδος στην επίτευξη των στόχων αυτών ήταν και είναι το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Το ΕΣΥ παραμένει η κεντρική μας επιλογή. Η εμπειρία έχει δείξει ότι η

εμβάθυνση, ο εμπλουτισμός και η επέκταση του ΕΣΥ παραμένουν τα αποτελεσματικότερα μέσα για καλύτερη υγεία.

Η κυβέρνηση κτίζει, στελεχώνει και εξοπλίζει νοσοκομεία. Έχει θέσει σε λειτουργία πολλές νέες Μονάδες Εντατικής Θεραπείας. Αναβαθμίζει και επεκτείνει το ΕΚΑΒ. Εκσυγχρονίζει τον τρόπο διοίκησης των νοσοκομείων. Δίδει κίνητρα στους γιατρούς και στο νοσηλευτικό προσωπικό. Όλα αυτά γίνονται, και πολύ περισσότερα. Οι πραγματικές “εξετάσεις” όμως που δίδει το σύστημα είναι κάθε φορά που κάποιος διαβαίνει τις πύλες του νοσοκομείου ως ασθενής. Αυτός είναι ο μεγάλος κριτής και αυτόν πρέπει να ικανοποιούμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πότε θα πάψει η σημερινή κατάσταση να τρέχουν όλοι στην Αθήνα για περίθαλψη, ή ακόμα και στο εξωτερικό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πολύ σύντομα. Βασική μέριμνα της πολιτικής μας στο χώρο της υγείας είναι κάθε Περιφέρεια να έχει και ένα μεγάλο νοσοκομείο. Λειτουργήσαν 9 νέα νοσοκομεία και κτίζονται άλλα 17 σε νομαρχίες και περιφέρειες, με σύγχρονο εξοπλισμό και δυνατότητες ολοκληρωμένης περίθαλψης. Επεκτείνουμε το σύστημα υγείας και πρόνοιας του ΙΚΑ στους αγρότες, κάτι που βελτιώνει ριζικά τις συνθήκες ζωής για τον κόσμο της υπαίθρου.

Το αγαθό της υγείας και περίθαλψης θα είναι πιά καθολικό αγαθό για όλο τον Ελληνικό λαό. Επάρκεια σε κάθε περιφέρεια, πρόσβαση για όλους τους πολίτες. Αυτό αντικατροπτίζει την μεγάλη σημασία που δίνουμε στην οικοδόμηση ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους, και αυτό είναι η μεγάλη μας διαφορά με τη ΝΔ, που θεωρεί την υγεία ως αγαθό πολυτελείας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η πρόνοια στην Ελλάδα παραδοσιακά εξαντλείται στην επιδοματική πολιτική. Τι άλλο πρέπει να περιλαμβάνει;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η κυβέρνησή μας φροντίζει για τα επιδόματα προνοιακής πολιτικής, δεν πρέπει να παραμελεί ότι ο στόχος της πρόνοιας είναι η συστηματική ανακούφιση στην καθημερινότητα. Στην καθημερινότητα της εργαζόμενης μάνας που δεν έχει που να αφήσει το παιδί της: Σε 794 σχολεία υπάρχει τώρα ο θεσμός του ολοήμερου σχολείου, που κρατά το παιδί ως τις 5 το απόγευμα.

Της καθημερινότητας των οικογενειών με παιδιά με ειδικές ανάγκες, που τώρα πηγαίνουν σε κατασκηνώσεις. Της καθημερινότητας των ηλικιωμένων σε οίκους ευγηρίας που για πρώτη φορά ελέγχονται για να ικανοποιούν βασικές προδιαγραφές και προϋποθέσεις.

Της καθημερινότητας των σχολείων για τα παιδιά των Τσιγγάνων, που τώρα έχουν την Κάρτα Μετακινούμενου Μαθητή. Τα καθημερινά προβλήματα της πολύτεκνης οικογένειας. Της καθημερινής ελπίδας για αποτοξίνωση, για τα θύματα της μάστιγας των ναρκωτικών.

Όλα αυτά συνιστούν την μεγάλη πρόκληση για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να συνεχίσουμε και να ολοκληρώσουμε το έργο μας για ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να διαμορφώσουμε μια κοινωνία ισχυρή, με συνοχή και αλληλεγγύη. Μην ξεχνάμε ποτέ, ότι μόνο με μία ισχυρή κοινωνία μπορούμε να οικοδομήσουμε μία ισχυρή και σύγχρονη Ελλάδα. Για το λόγο αυτό, το κοινωνικό κράτος δεν είναι μία ευκαιριακή πολιτική. Είναι αδήριτη εθνική ανάγκη.